

Beste bezoeker,

De zomer is een kalme periode voor bloei in onze collectie maar er vallen zeker nog bloemen te ontdekken: alleszins op de *Hydrangea* soorten en cultivars. Sommige *Hydrangea*'s zien wel af van de droogte en de hitte dus waar mogelijk wordt er water gegeven als de regen het laat afweten.

Deze wandelfiche neemt je mee op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Styphnolobium japonicum* 'Pendulum': Treurbomen heb je in verschillende vormen en formaten. Hier zie je de treurvorm van de Japanse honingboom die op termijn een echt prieel tot zelfs een indrukwekkende koepel kan vormen. Kinderen vinden het geweldig om er verstoppertje in te spelen. De treurvorm bloeit opvallend minder dan de gebruikelijke Honingboom. Typerend ook bij deze soort zijn de olijfgroene twijgen. De treurvorm heeft wel sneller last van een *Fusarium* schimmel waardoor twijgen afsterven maar als dat binnenin gebeurt ontstaat zo sneller een koepel wat net van pas komt. Ook deze boom werd vaak bij tempels aangeplant in Japan (maar komt eigenlijk uit China).

2: *Tilia kiusiana*: De Kyushu-linde uit Japan zie je niet vaak. Het is nochtans een prachtige boom die opvalt door zijn kleine atypische blad, goudgele herfstverkleuring en rijkelijke, geurige bloei in de zomer. De bloei die later valt dan bij de meeste lindes is een groot pluspunt voor bijen en hommels. Het opvallend slanke blad heeft een scheve bladvoet en een erg korte bladsteel (1-1.5 cm). Het kleine blad maakt hem ook interessant als bonsai. Als je weet dat deze boom al 40 jaar is zie je meteen ook dat hij vrij klein is voor een Linde en een trage groeier is. Te overwegen als tuinboom dus. Het soortepitheton *kiusiana* verwijst naar Kyushu, het meest zuidelijke eiland van de hoofdeilandgroep van Japan.

3: *Koelreuteria paniculata*: De Blazenboom uit China en Korea blijft bij ons vrij klein (7 m) en is dus een geschikte tuinboom. Hij behoort tot de Sapindaceae (Zeepboomfamilie) net als het geslacht Esdoorn. Zijn Nederlandse naam Blazenboom of Lampionboom verwijst naar de papierachtige doosvruchten die tot ver in de winter blijven hangen. Je treft ze schijnbaar aan in grote pluimen (vandaar *paniculata*, maar strikt botanisch zijn dit thyrsen) aan de uiteinden van de twijgen. In elke doosvrucht zitten 1 à 3 zwarte zaden die geroosterd te eten zijn. Het geveerde blad kleurt prachtig goudgeel tot oranje in de herfst. Het geslacht werd genoemd naar de Duitse plantkundige Kölreuter (Karlsruhe, 1733-1806).

4: *Staphylea colchica*: Blijkbaar worden de bloemen van de Kaukasische pimpernoot in azijn ingelegd en als bijgerecht geserveerd. Maar de bloei is al even voorbij: nu zijn het de grappige opgeblazen doosvruchten die de aandacht trekken. In de volksmond heet de struik dan ook wel eens klootjesboom. De harde bruine zaden ter grootte van een erwt worden echter zedig gebruikt als kralen voor paternosters. De bladeren bestaan uit 3 tot 5 deelblaadjes.

5: *Hydrangea paniculata* 'Brussels' Lace': Deze Pluimhortensia of 'schapenkop' bloeit van juli tot eind augustus. Op 10 jaar kan hij 2 tot maximum 3 meter hoog worden. De bloempluimen bestaan uit kleine fertiele bloempjes die worden omgeven door prachtige grote roomwitte lokbloemen die de insecten aantrekken. De selectie 'Brussels' Lace' ontstond als zaailing van *Hydrangea paniculata* 'Unique' en werd, net als 'Unique', opgekweekt en geselecteerd door Robert en Jelena De Belder (Arboretum Kalmthout).

6: *Kalopanax septemlobus*: De Stekelboom heeft zijn naam niet gestolen. Als je goed kijkt zie je venijnige stekels op zijn stam en takken. *Kalos* betekent 'mooi', *pan akos* is 'genezend' en *septemlobus* 'met 7 lobben'. De grote, decoratieve handvormige bladeren hebben 5 tot 7 lobben. Hij bloeit in de zomer met witte bloemen die in bolvormige langgesteelde schermpjes bij mekaar staan. In Japan wordt het hout gebruikt voor de traditionele sandalen.

7: *Sorbus aucuparia*: Ook inheemse boomsoorten verdienen een plaatsje in het Arboretum. Deze spontaan gegroeide Wilde lijsterbes met zijn zilverschachtige mooi opgaande stam is ronduit prachtig. *Aucuparia* betekent zoveel als 'vogelvanger': de rode 'bessen' (eigenlijk pitvruchten) werden vroeger gebruikt om vogels te lokken en te vangen want ze vormen een belangrijke voedselbron voor vogels. De boom kan zowat overal groeien: van natte en zure broekbossen tot droge kleigronden. Het samengestelde blad heeft 13-17 spitse deelblaadjes.

8: *Pterocarya rhoifolia*: De Japanse vleugelnoot behoort tot de Okkernootfamilie ook al zijn de vruchten een pak kleiner en gevleugeld (vandaar *pterocarya*: pteron = vleugel of veer, karyon = noot). Ook heel typerend voor *Pterocarya* is dat de vruchten verzameld zijn in lange, hangende aren die de boom een feestelijk uitzicht geven. *Rhoifolia* betekent 'blad als van een *Rhus*' vanwege het geveerde blad met 11 tot 21 deelblaadjes. De boom wordt tot 30 m hoog en kan tot 150 jaar oud worden. Hij groeit in Oost-China en Japan langs rivieren en wortelt erg oppervlakkig.

9: x *Chitalpa tashkentensis*: Dit is echt een bizarre boom. De ouders *Catalpa bignonioides* (Trompetboom) en *Chilopsis linearis* (Woestijnwilg) behoren namelijk tot 2 verschillende plantengeslachten. Het resultaat is een compacte droogte-tolerante boom met slanke wilgachtige bladeren en prachtige lila bloemen die qua vorm op die van de Trompetboom lijken. Deze intergenerische kruising werd in 1964 uitgevoerd door Professor Russanov in Uzbekistan.

10: *Campsis radicans*: De Trompetklimmer behoort net als de Trompetboom (*Catalpa*) tot de Trompetboomfamilie (Bignoniaceae). Hij klimt graag tegen een omheining en heeft geveerd samengestelde bladeren met 9 tot 11 deelblaadjes. De vrij grote, oranje- of rode, trompetvormige bloemen vallen op van ver.